

fra et parti, der aldrig har lagt skjul på og heller ikke gør det i dag, at det synes, det ville være dumt af de østeuropæiske lande at melde sig ind.

Det, der bare er problemet i hr. Keld Albrechtsens sidste indlæg her, er, at det ikke er ren tale. »... Vi vil ikke opfordre nogen til...«, og »... hvis nogen spørger, vil vi sige, men på den anden side set skal de selv bestemme...«. Og samtidig gør Enhedslisten alt, hvad den kan for at ødelægge fundamentet for, at de lande kan blive medlemmer.

De lande, der gerne vil søge optagelse i EU, har jo ikke den frie valgmulighed, som hr. Albrechtsen står her og praler med at han vil give dem, når hr. Albrechtsen bl.a. ved at undergrave regeringskonferencens resultater med det ene forslag her i salen efter det andet umuliggør deres optagelse, fordi EU-systemet ikke kan laves om.

Det er i den forbindelse muldvarpevirksomhed. Det er undergravning. Man står her med de fine ord for at gøre sig populær, men i realiteten skaber man en situation, hvor de mennesker i de østeuropæiske lande, som hr. Albrechtsen så gerne vil give al sin kærlige omsorg, ingen valgmuligheder har.

Den dér strategi er gennemskuet for 30 år, for 20 år og for 10 år siden, og den bliver altså også gennemskuet i år 1997, vil jeg sige til hr. Albrechtsen.

Det var slet ikke det, jeg kom herop for at sige, men på den anden side set synes jeg nu nok, at det er et meget letkøbt friløb, som Enhedslisten drøner rundt i i disse sager.

Ellers ville jeg godt sige tak til ministre for deres indledning i dag, og i CD har vi sat os lidt i hovedet, at diskussionen om EU er blevet alt for uhistorisk i den forstand, at grundlaget for EU, og hvorfor det blev skabt, ganske ofte kommer ud af debatten, og der bliver det så til en underlig afstumpet diskussion om det indre marked, nogle kalve, eller hvad det nu måtte være.

Derfor vil jeg godt herfra i dag erindre om, at der var tre grunde til, at EU blev skabt:

Det var, at der i Europa havde været en meget negativ nationalisme, at der var nogle svage demokratier, og at der havde været et økonomisk kaos, der bl.a. førte til Anden Verdenskrig. Det var fundamentet. For at tage den tredje ting som det centrale i dagens debat: Vi ved jo alle sammen, at et økonomisk og socialt kaos fører til fanatisme og til, at samfund bryder sammen,

at fanatikere kommer til magten og dermed også, at der kommer modsætningsforhold, krig og ulykke.

Derfor er det politiske efter vores opfattelse vigtigt i hele det europæiske samarbejde, men den økonomiske og sociale udligning mellem de rige og de fattige nationer i Europa er altså også vigtig. Det, der skulle skabe fundamentet for en rolig politisk udvikling, var, at de rige nationer ikke bare blev rigere og de fattige blev fattigere, så man dermed fik et modsætningsforhold.

Det betyder altså, at for CD er strukturfondene og hele fondstanken en central del af Det Europæiske Fællesskab, og derfor vil vi naturligvis ikke medvirke til at fjerne dem. Vi mener faktisk, at det ville fjerne et af de redskaber, som har været vældig velvirkende.

Så kommer man med det om betaling for det indre marked, ja, det hed, at de sydlige lande i Samhørighedsfonden fik en betaling for det indre marked.

Det kan man godt kalde det, men det var jo en rigtig vurdering. Og det var rigtigt at sige, at når vi skulle have et indre marked, hvor der skulle være fri handel, kunne de effektive selvfølgelig klare sig bedre end de fattigere og de måske mindre effektive, og derfor skulle der en betaling til for det indre marked.

Det er altså et centralt punkt, men er også samtidig EU's akilleshæl, for det giver så mange gode historier. Det giver jo mange gode historier om projekter – vi har også hørt nogle i dag – hvor man siger: Skal det nu gå til det, hjælp til en motorvej dér, og hvad gør de nu med det? Og vi har jo også nogle historier om misbrug osv.

En af de påstande, der oftest har været fremme omkring disse fonde, har været, at nogle spinder guld på EU, og så kan man komme med mange gode eksempler.

Jeg vil godt benytte lejligheden til at sige, at en af grundene til, at Danmark måske ikke har tjent så meget guld, ikke nødvendigvis er, at vi ikke har fået så mange af fondsmidlerne – det skulle vi heller ikke have, for vi er rent faktisk et af de rigere lande i EU – men det er måske, fordi danskerne ikke har været så gode til at komme ind de steder, hvor andre har fået.

Jeg undrer mig såre over, at man kan investere så voldsomt i infrastruktur i de sydeuropæiske lande, uden at danske ingeniører, danske entreprenører, danske rådgivere osv. har været på banen, og det er måske nok et udtryk for, at man i dansk erhvervsliv stadig væk har den